

சுரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியமானது

ரோமர் 14ன் கொள்கைகள், மக்கள் கருத்து வேறுபடும் எந்த வேளையிலும் உதவமுடியும் என்று நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். எவ்ரெட் ஹஃபோர்டு என்பவர், திருமண தம்பதிகள் ஒன்றிணைந்து செல்ல வேண்டியது பற்றி அவர்களிடம் பேசுகையில் இவ்வசனப்பகுதியைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்த அதிகாரத்திலிருந்து அவர் தரவழைக்கும் ஒரு கொள்கையாவது: “நீங்கள் சரியாக இருந்தபோதிலும் ஒரு விவாதத்தில் நீங்கள் தோற்றுப்போவது நல்லதே.”¹ அந்தக் கூற்று, நம்மில் சிலருக்கு விணோதமானதாகக் காணப்படலாம். நாம் சரியானவர் களாக இருக்கவே விரும்புகிறோம். அமெரிக்க அரசியல் மேதையான ஹென்றி க்ளே (1777-1852) என்பவர், “நான் ஐனாதிபதியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, சரியானவனாக இருப்பேன்” என்று கூறியதற்காகக் குறிப்பிடத்தக்கவராயிருந்தார்.² நாம் சரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும், நம்மிடத்தில் கருத்து வேறுபடுபவரிடம் நாம் சரியாக இருக்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொள்ளுதல் அதிக முக்கியமானதாக உள்ளது.

ரோமர் 14ல் பவுலின் கலந்துரையாடல், முதல் நூற்றாண்டு சபையில் மாம்சம் புசித்தல் பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டைச் சுற்றிச் சூழன்றது. அந்த விஷயத்தில் யார் சரியானவராக இருந்தார் என்பது பற்றி அவர் சந்தேகம் எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. அவர், “மரக்கறிகளை மாத்திரம்” புசித்த ஒருவரை “பலவீனன்” என்று கூறினார் (14:2).³ அவர், “ஒரு பொருளும் [மாம்சம் உட்பட, எந்த உணவும்] தன்னிலே தீட்டுள்ளதல்ல” என்று கூறினார் (14:14) மற்றும் இதை அவர் ஒரு “பலமான” நிலைப்பாடாக அடையாளப்படுத்தினார் (காண்க 15:1). இருந்தபோதிலும், பவுல் அந்த விஷயத்தில் சரியாக இருத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் சில விஷயங்கள் அதிக முக்கியமானவையாக இருந்தன என்பதைத் தெளிவாக்கினார்.

சரியாக இருத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் சாத்தியமான வகையில் அதிக முக்கியமானதாக இருக்கக் கூடியது எது? ரோமர் 14:13-23ல், பவுல் பல விஷயங்கள்மாபெரும்வகையில் தனிச்சிறப்புள்ளவையாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.⁴ 13 முதல் 18 வரையுள்ள வசனப்பகுதியில், பவுல் கருத்தின் விஷயங்களில் சரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும் ஒரு சேராதரருக்கு இடறல் உண்டாக்காம் விருத்தல் அதிக முக்கியமானது என்று வலியுறுத்தினார் (காண்க வசனங்கள் 13, 15). இந்தப் பாடத்தில் நாம் 19 முதல் 23 வரையுள்ள வசனங்களைப் படிப்போம். இவ்வசனப்பகுதியானது, சக கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடையூறு செய்யாதிருப்பதின் அவசியத்தை அடிக்கோடிடத் தொடரும், ஆனால் கூடுதல் சிந்தனை ஒன்று

அறிமுகப்படுத்தப்படும். ஒன்றுமே செய்யாதிருப்பதன்மூலம், நாம் ஒரு சகோதரரைத் தனியே விட்டுவிடுவதன்மூலம், ஒரு சகோதரரைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்ற பவுளின் அறிவுறுத்துதலை நிறைவேற்றக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். இப்பாடத்திற்கான வேதவசனப்பகுதி, அதற்கு அப்பால் சென்று ஏதேனும் சில வற்றைச் செய்ய வேண்டியதென்ற ஒரு நேர்மறை வலியுறுத்தத்தை உள்ளடக்கு கிறது. செயல்விளைவில் பவுல், சரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும் ஒரு சகோதரருக்கு உதவி செய்தல் அதிக முக்கியமானது என்று கூறினார் (காண்க வசனம் 19). வசனங்களினுரோடு நாம் கடந்துசெல்லுகையில், பல நேரத்திற்கு கருத்துக்களை நாம் காண்போம்.

கட்டியெழுப்புதல் எதிர். அழித்துப்போடுதல் (14:19, 20அ)

கட்டியெழுப்புதல்

நமது வேதபாட வசனப்பகுதி, “ஆனபடியால்” என்ற வார்த்தையுடன் தொடங்குகிறது. “ஆனபடியால்” என்பது, 13 மற்றும் 16ம் வசனங்களில் “இப்படியிருக்க” என்ற மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஓய் என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது. பவுல் தமது சிந்தனையை வளர்க்கையில், நாம் பின்வரும் இலக்கைக் கொண்டுள்ளதாக அவர் உறுதிப்படுத்தினார்: “ஆனபடியால் சமாதானத்துக் கடுத்தவைகளையும், அந்நியோந்நிய பக்திவிருத்தி உண்டாக்கத்தகவைகளையும் நாடக்கடவோம்” (வசனம் 19). “நாடுதல்” (இது *disko* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது) என்பது ஒரு செயல்படும் வார்த்தையாக உள்ளது. AB வேதாகமத்தில், “So let us then definitely aim for and eagerly pursue ...” என்றுள்ளது.

நாம் எவற்றை ஆர்வத்துடன் நாடுவேண்டும்? முதலாவது, “சமாதானத்துக் கடுத்தவைகள்.” சில விஷயங்கள் விரோதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, மற்றும் பிற விஷயங்கள் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒருவர் தன்னுடைய வழியைக் கொண்டிருத்தல் என்பது விரோதத்தை உண்டாக்குகிறது என்று வலியுறுத்தும் அதேவேளையில், இனக்கமுள்ள ஆவியானது, சமாதானத்தை மேம்படுத்துகிறது (காண்க யாக்கோபு 3:17). சுயத்தைப் பற்றி அதிக அக்கறையாக இருத்தல் என்பது முரண்பாட்டிற்குக் காரணமாகிறது, அதேவேளையில் மற்றவர் குறித்து அதிக அக்கறையாக இருத்தல் என்பது சமாதானத்தைக் கொண்டுவருகிறது (காண்க பிலிப்பீயர் 2:4). ஒரு விவாதத்தில் வெற்றிபெற முயற்சிசெய்தல் என்பது விரோதத்திற்கு வழி நடத்துகிறது, அதேவேளையில் மற்ற நபரைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சித்தல் என்பது சமாதானத்தைப் பராமரிக்கிறது (காண்க நீதிமொழிகள் 15:1).⁵

இரண்டாவது, நாம் “அந்நியோந்நிய பக்திவிருத்தி உண்டாத்தக்கவைகளை” நாடு வேண்டும். [இது ஆங்கில வேதாகமத்தில், “So then we pursue the things which make for peace and the building up of one another” என்றுள்ளது; இதன் அடிப்படையில் பின்வரும் விளக்கம் தரப்படுகிறது.] “Building up” என்பது [தமிழ் வேதாகமத்தில் உள்ளதுபோன்று] “பக்திவிருத்தி” என்று அடிக்கடி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள ஒரு வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது: *oikodome*.⁶ இவ்வார்த்தை “ஒரு கட்டிடத்தை” அல்லது மற்ற மாளிகை ஒன்றை கட்டி எழுப்புதல் என்றே நேரடி

யாக அர்த்தப்படுகிறது (*oikos* [“வீடு”] கூட்டல் *demo* [“கட்டி யெழுப்ப”]).⁷ புதிய ஏற்பாட்டில், இவ்வார்த்தை மற்றவர்களை ஆவிக்குரிய வகையில் கட்டி யெழுப்புதல் மற்றும் பலப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உருவகமாகக் குறிக்க பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. சபைக்கு இது எவ்வளவாகத் தேவைப்படுகிறது! வேறொரு இடத்தில் பவுல், “சகலமும் பக்திவிருத்திக்கேதுவாகச் செய்யப்படக்கூடவது” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 14:26; காணக 1 கொரிந்தியர் 8:1).

[அங்கில வேதாகமத்தில்] “the building up of one another” என்பதிலுள்ள “one another” என்ற சொற்றொடரைக் கவனியாது விட்டுவிடாதீர்கள். பவுல் முன் மொழிந்த விஷயமானது “பலவீணமான” சகோதரர் மற்றும் “பலமான” சகோதரர் ஆகிய இருவருக்குமே உதவும். “பலவீணமான” சகோதரர் அறிவில் வளருகையில் போறித்துப் பாதுகாக்கப்படுதல் அவசியமாக இருந்தது. இருப்பினும், “பலத்து” சகோதரரும் வளருதல் அவசியமாக இருந்தது; அவர் அன்பில் வளருதல் அவசியமாக இருந்தது.

ஜிம்மி ஆலென் என்பவர், ரோமர் 14:19ஐ “இந்த முழு பாகத்திற்கும் திறவுகோல் வசனம்” என்பதாகக் கருதுகிறார்.⁸ 14:13-18 பற்றிய நமது படிப்பில், பிற கிறிஸ்தவர்களுடன் நமது உறவு பற்றி நமக்கு நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய பல கேள்விகளை நான் உள்ளடக்கினேன். இங்கு அந்தப் பட்டியலுடன் சேர்க்க வேண்டிய இருகேள்விகள் உள்ளன: “எனது செயல்கள் எனது சகோதரரைக் கட்டி யெழுப்புமா?” மற்றும் “அவைகள் சபையைக் கட்டி யெழுப்புமா?” (காணக எபேசியர் 4:12ஆ.)

அழித்துப்போடுதல்

இடித்துத் தள்ளுதல் என்பது கட்டி யெழுப்புதல் என்பதற்கு எதிரானதாக உள்ளது. 20ம் வசனத்தில் பவுல் தமது மாளிகை உருவகத்தைத் தொடர்ந்தார்: “போஜனத்தினிமித்தம் தேவனுடைய கிரியையை அழித்துப்போடாதே” (வசனம் 20அ). “அழித்துப்போடுதல்” என்பது *kataluo* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது: *luso* (“தளர்த்த, கரைக்க, துண்டிக்க, முறிக்க, இடித்துத் தள்ள”) என்பது *kata* என்பதி னால் வலுவுட்டப்பட்டது. *Kataluo* என்பது “முற்றிலுமாக அழிக்க, முழுவது மாகத் தூக்கி எறிய” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁰

எதை நாம் அழித்துப் போடக்கூடாது? “தேவனுடைய கிரியையை.” இந்தச் சொற்றொடர், மனிதகுலத்திற்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவர தேவன் செய்துள்ள யாவற்றையும் உள்ளடக்கக்கூடும். சந்தர்ப்பப்பொருளில், இது அந்தக் கிரியையின் முடிவிலினாவிற்கான குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது:¹¹ கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதர சகோதரிகள். கருத்தின் விஷயங்கள் மீதான சச்சரவுகள் எவ்வளவு மதியீன மான மற்றும் துன்பமான விஷயங்களாக உள்ளன என்று காண்பிக்கும் வகையில் பவுலின் வார்த்தைகள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. J. B. பிலிப்ஸ் என்பவர் 20ம் வசனத்தின் முதல் பகுதியை பின்வருமாறு பொழிப்புரை செய்தார்: “Surely we shouldn’t wish to undo God’s work for the sake of a plate of meat!” (“ஒரு தட்டு மாம்சத்திற்காக நாம் தேவனுடைய கிரியையை அழித்துப்போட நிச்சயமாகவே விரும்பக்கூடாது!”)

“போஜனத்தினிமித்தம் தேவனுடைய கிரியையை அழித்துப்போடாதே” என்ற புத்திமதியை நான் வாசிக்கையில், முதல் நூற்றாண்டில் மாம்சம் புசித்தல் என்பது போன்ற மதிப்பற்ற “பிரச்சனைகள்” நிமித்தம் சபைக்குழுமங்களைப்

பிரித்துப்போட்ட சிலர் என் நினைவுக்கு வருகின்றனர்: கருத்து வேறுபாடுகள், உணர்வுகள் புண்படுதல், கற்பனை செய்துகொள்ளப்பட்ட மதிப்புக்குறைவுகள் மற்றும் இதுதொடர்பான அற்ப விஷயங்கள். எவ்வளவாய் இருதயம் உடைந்து போகிறது!

கட்டியெழுப்புவதைக் காட்டிலும் அழித்துப் போடுதல் என்பது எப்போதுமே மிகச் சுலபமாக இருந்துள்ளது. ஒரு குழந்தையிடத்தில் ஒரு சுத்தி யலைக் கொடுத்து, ஒரு வீட்டை அழித்துப்போடும்படி அவனிடத்தில் கூறுங்கள். அவனால் ஒருசில நிமிடங்களில் கணிசமான அளவு சேதத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அவனிடத்தில் அதே சுத்தியலைக் கொடுத்து ஒரு வீட்டைக் கட்டும்படி கூறுங்கள். நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் கொடுத்தாலும், அவனால் அதைச் செய்ய இயலாது. சபையானது, தவறு கண்டுபிடித்தல் மற்றும் அழித்துப்போடுதல் என்பவற்றை மாத்திரமே “தாலந்துகளாக” கொண்டு செயல்படும் மிகப்பலரை ஏற்கனவே கொண்டுள்ளது. தேவனுடைய உதவியுடன் கட்டி மேலேழுப்புபவராக இருக்கத் தீர்மானம் செய்துகொள்ளுங்கள்.

நன்மை செய்தல் எதிர். தீமை செய்தல் (14:20ஆ, இ, 21)

சங்கிதக்காரர், “தீமையை விட்டு விலகி, நன்மை செய்” என்று எழுதினார் (சங்கிதம் 34:14ஆ; காண்க 1 பேதுரு 3:11). நமது வேதபாடா வசனத்தின் அடுத்த பிரிவில், ஒரு சகோதரரைப் புண்படுத்தாமல் இருப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலி யறுத்தப் பவுல், “தீமை” மற்றும் “நன்மை” என்ற சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி னார்.

தீமையான விஷயம்

14:14ல் பவுல், “ஒரு பொருளும் தன்னிலே தீட்டுள்ளதல்ல” என்று கூறினார். இவ்விடத்தில், அவர் அதேபோன்ற ஒரு உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்தினார்: “எந்தப் பதார்த்தமும் சுத்தமுள்ளதுதான் [katharos]” (வசனம் 20ஆ). முந்திய கூற்றைப் போன்றே, இதற்கும் சில தகுதி தேவைப்படுகிறது.¹² முன்னதாகப் பவுல், “அசுத்தம்” (akathartos, “uncleanness”) என்பது பற்றிப் பேசியிருந்தார் (1:24; 6:19), எனவே, அவர் எந்தப்பொருளும் மற்றும் எல்லாப்பொருளும் “சுத்தமுள்ள தாக” இருக்கிறது என்று நம்பவில்லை. இந்தக் கலந்துரையாடலில் அவர் குறிப்பாக மாம்சம் என்பதைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார்: எல்லாவகையான மாம்சமும் தன்னில்தானே “சுத்தமுள்ளவையாகவே இருக்கின்றன.” (NIV வேதாகமத்தில் “All food is clean” என்றுள்ளது.)

“ஆனாலும்” இடறலுண்டாகப் புசிக்கிறவனுக்கு “அது [மாம்சத்தின் பல் வேறு வகைகள்] தீமை[kakos]யாயிருக்கும்¹³” என்று பவுல் கூடுதலாகக் கூறி னார் (14:20இ). மூலவசனம், புசிக்கிறவன் என்பதிலுள்ள “அவன்” என்பதை அடையாளப்படுத்துதல் குறித்துக் குழப்பமாக உள்ளது. கிரேக்க வசனம் “தீமையின் மூலமாகப் புசிக்கிற மனிதன்” என்று நேரடி அர்த்தப் படுகிறது. இந்த வார்த்தையமைப்பு, மாம்சம் புசிப்பதால், தனது மனச்சாட்சியைக் குற்றப்படுத்துகிற “பலவீனமான” சகோதரனைக் குறிக்கக் கூடும் (காண்க வசனம் 23). பின்தொடரும் வசனத்தின் வெளிச்சத்தில், இவ்வார்த்தைகள் அனேகமாக, “பலமான” சகோதரன் ஒருவன் “பலவீன மான்” ஒரு சகோதரன் முன்னிலையில் மாம்சத்தைப் புசித்து அதன்

மூலமாக அவரைத் தம் மனச்சாட்சியை மீறும்படி ஊக்கப்படுத்தும் “பல மான” ஒரு சகோதரனைக் குறிப்பிடலாம். ஹியூகோ மெக்கார்டு என்பவரின் மொழிபெயர்ப்பில், “the person who eats that which causes someone to stumble” என்றுள்ளது.

நன்மையான விஷயம்

அது “தீமையானது” என்றால், “நன்மையானது” எது? இந்தக் கேள்விக்குப் பவுல் பதில் அளித்தார்: “மாம்சம் புசிக்கிறதும், மதுபானம் பண்ணுகிறதும்,¹⁴ மற்றெதையா கிழும் செய்கிறதும், உன் சகோதரன் இடறுகிறதற்காவது, தவறுகிறதற்காவது பலவீனப்படுகிறதற்காவது எதுவாயிருந்தால், அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாம விருப்பதே நன்மையாயிருக்கும்” (வசனம் 21).

17ம் வசனத்தில் பவுல், “தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல” என்று கூறினார் (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது), அதில் அவர் “மதுபானம்” அருந்துதலைக் கலந்துரையாடலுடன் கூட்டினார். இந்தக் கூட்டுதலுக்குப் பவுல் விளக்கம் எதுவும் தரவில்லை என்பதால், அவர் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தது என்ன என்பது பற்றி நாம் எதையும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள இயலாது. ஒரு வேளை அது உண்ணுதலும் குடித்தலும் ஒரு உணவின் பாகங்களாக இருக்கின்றன என்பதாக மாத்திரம் இருந்திருக்கலாம். பவுல், “எனது சகோதர னுக்குத் தீங்கிழைப்பதற்குப் பதிலாக நான் உபவாசம் இருக்கவே மனவிருப்பமா யிருக்கிறேன்!” என்று கூறியிருக்கலாம். “மதுபானம்” என்ற வார்த்தைக்குத் தனிச் சிறப்பைக் கொடுக்க அப்போஸ்தலர் நோக்கம் கொண்டிருந்தால், ஒரு வேளை அது மதுபானம் என்பது விக்கிரக ஆராதனையுடன் ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்பு படுத்தப்பட்டு இருந்ததால் அவ்வாறு அவர் நோக்கம் கொண்டிருக்கலாம்.¹⁵ பழைய ஏற்பாட்டில், தானியேல் என்பவர் அரசரின் உணவு மேஜையிலிருந்து தரப்பட்ட உணவு மற்றும் திராட்சரசம் அகிய இரண்டையுமே உண்ண மறுத்தார் (தானியேல் 1:8). உண்பதற்கு முன்னர் அந்த உணவும் பானமும் பாபிலோனியத் தேவர்களுக்கு¹⁶ அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்ததால் (இது நாம் நமது உணவிற் காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு இணையான செய்கையாகும்) அவர் அவற்றை உண்ண மறுத்திருக்கலாம்.

இருப்பினும், நாம் பக்கவிஷயம் ஒன்றில் பிடிக்கப்பட்டு பவுலின் முக்கிய கருத்தின்மீது கண்ணேராட்டத்தை இழந்துபோய்விடாதபடி எச்சரிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர்... “ மற்றெதையாகிழும் செய்கிறதும், உன் சகோதரன் இடறுகிறதற்காவது, ... எதுவாயிருந்தால் அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாம விருப்பதே நன்மையாயிருக்கும்” என்று கூறினார். 1 கொரிந்தியர் 8:13ல் பவுல், “ஆதலால் போஜனம் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்கினால், நான் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்காதபடிக்கு, என்றைக்கும் மாம்சம் புசியாதிருப் பேண்” என்று கூறினார் (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). இந்தக்கூற்றை மிகைப்பட்டதாகச் சிலர் காண்கின்றனர். அவர்கள் இதை அல்லது அதை செய்ய “உரிமை கொண்டுள்ளதாக” கூறி இதை மறுக்கின்றனர். செயல்விளைவில் பவுல், “உங்கள் சகோதரருக்கு உதவ உங்கள் உரிமையை விட்டுக்கொடுத்தல் உங்கள் உரிமையாக உள்ளது” என்று போதித்தார்.¹⁷

சந்தோஷமாயிருத்தல் எதிர். ஆக்கினைத் தீர்ப்பிடப்பட்டிருத்தல் (14:22, 23)

சந்தோஷமாயிருத்தல்

22 மற்றும் 23ம் வசனங்களில், பவுல், “பலமான” சகோதரருக்குப் புத்திமதி கூறத் தொடர்ந்தார். அவர் அந்த சகோதரருக்கு மாம்சம் உண்ணுதல் ஏற்றுகொள்ளத் தக்கது என்று அவர் நம்பியிருந்த உண்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று கூறினார்: “உனக்கு விசுவாசம்¹⁸ ருந்தால் அது தேவனுக்கு முன்பாக உண்மட்டும் இருக்கட்டும்” (வசனம் 22ஆ). “விசுவாசம்” என்பது இவ்விடத்தில் மாம்சம் உண்ணுதலில் தவறு எதுவும் இல்லை என்று “பலத்து” சகோதரர் கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் குறிக்கிறது. CEV வேதாகமம் 22ம் வசனத்தின் முதல் பாகத்தைப் பின்வருமாறு சொல்லினாகப்படுத்துகிறது: “இவ்விஷயம்பற்றி நீ விசுவாசிக்கிறது எதுவோ அது உனக்கும் தேவனுக்குமிடையில் காத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.” கிறிஸ்தவர்கள் வஞ்சகமானவர்களாக அல்லது ஏழாற்று பவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கருத்துத் தெரிவித்தாரா? இல்லவே இல்லை. அவர்கள் தங்கள் கருத்து வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்பட்டால் சக்கிறிஸ்தவர் ஒருவரை அது புண்படுத்தும் என்றால், அப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தங்களுக்குள்ளாகவே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாத்திரம் உற்சாகப் படுத்தினார்.

பின்பு பவுல், “நல்லதென்று நிச்சயித்த காரியத்தில் தன்னைக் குற்றவாளியாக்கா தவன் பாக்கியவான்” என்று கூடுதலாகக் கூறினார் (வசனம் 22ஆ). “நல்ல தென்று நிச்சயித்த” என்பது மாம்சம் உண்ணுதலைக் குறிக்கிறது. ஒரு “பலத்து” சகோதரர் மாம்சம் உண்ணுதலினால் அல்லது அந்த விஷயம் பற்றிய தனது கருத்தைத் தெரிவித்தவினால்கூட ஒரு “பலவீனமான” சகோதரரைப்புண்படுத்துவா ரென்றால், அவரது செயல்கள் அவரைக் கண்டனம்பண்ண வேண்டும். இருப் பினும், அவர் தமது கருத்தைத் தமக்குள்ளாகவே வைத்துக்கொண்டால், அவர் “பாக்கியவானாக”¹⁹ இருப்பார். “பாக்கியவான்” என்பது மத்தேயு 5:3-11 மற்றும் பிற வசனப்பகுதிகளில் “பாக்கியவான்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள makarios என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது. லியோன் மேராஸ் என்பவர், “இந்தச் சொற்றொடர் ‘சந்தோஷம்’ என்பதில் குறைவுபட்டுள்ள மதரீதியான மனநிறைவு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது; இது வெறும் உணர்வாக மாத்திரமின்றி தேவனுடைய ஆசீர்வாதமாகவே உள்ளது” என்று எழுதினார்.²⁰ தங்களைக் காட்டிலும் கிறிஸ்துவக்குள்ளான தங்களது சகோதர சகோதரிகள்பற்றி அதிக அக்கறை உள்ளவர்களுக்குத் தேவன் தமது ஆசீர்வாதங்களைப் பொழுகிறார்.

ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிருத்தல்

அது நம்மை ரோமார் 14ற்கான நமது கலந்துரையாடலில் ஏற்கனவே பல முறை குறிப்பிடப்பட்ட வசனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது: “ஒருவன் [மாம்சம் உண்ணுதல் சரியே என்பதில்] சமுசூயப்படுகிறவனாய் [மாம்சம்] புசித்தால், அவன் விசுவாசமில்லாமல் புசிக்கிறபடியினால், ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படு கிறான். விசுவாசத்தினாலே வராத யாவும் பாவமே” (வசனம் 23). “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தை வெறோரு இடத்தில் செய்கிறது போலவே இங்கும் தனிப்

பட்ட உறுதிப்பாட்டையே குறிக்கிறது. மெக்கார்டு என்பவர் 23ம் வசனத்தைப் பின்வருவது போன்று தரவழைத்தார்: “சந்தேகப்படுகிறவன் [மாம்சஸ்] உண்டால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுகிறான், ஏனென்றால் அவன் உறுதிப்பாடு குறைவுள்ளவனாக இருக்கிறான், மற்றும் உறுதிப்பாடு இல்லாத ஒவ்வொரு விஷயமும் பாவமே” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). ஒருவர் தமது மனச்சாட்சியை மீறாதிருத்தல் எவ்வளவு அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது என்பதற்கு இதுவே வேதாகமத்திலுள்ள திறவுகோல் வசனமாகும். பிலிப்ஸ் என்பவரின் பொழிப்புரையில் பின்வருமாறு உள்ளது: “if a man eats meat with an uneasy conscience about it, you may be sure he is wrong to do so. [W]hen we act apart from our faith we sin.”

வசனம் 23ல் பவுல் பலமான மொழிநடையைப் பயன்படுத்தினார்: “இருவன் சமுசயப்படுகிறவனாய்ப்புசித்தால், அவன் ... ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுகிறான்; விசவாசத்தினாலே வராதயாவும் பாவமே.” சிலர் தேவனைல் ஆனால் அவரது மனச்சாட்சியே அவரைக் கண்டனம்பண்ணுகிறது என்று கூறுவதன் மூலம் இவ்வசனத்தின் மொழிநடையை மென்மையாகக் முயற்சி செய்கின்றனர்; இருப்பினும், ஆங்கில வேதாகமத்தில் இவ்வசனம் “bait” (de) என்ற வார்த்தை யுடன் தொடங்குகிறது, இது இவ்வசனத்தை இதற்கு முந்திய வசனத்துடன் பினைக்கிறது. 22ம் வசனத்தில் தேவனால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையை 23ம் வசனத்தில் தேவனால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கும் நிலையுடன் பவுல் நேரெதிராக ஒப்பிட்டார்.

மத விஷயங்களில் “உங்கள் மனச்சாட்சி உங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கட்டும்” என்று பவுல் முன்மொழியவில்லை என்பதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்துவது ஒருவேளை அவசியமாக இருக்கலாம். நமது மனச்சாட்சிகள் அல்ல ஆனால் தேவனுடைய வசனமே நமக்கு மதரீதியான அதிகாரத்துவம் கொண்டுள்ளது. மனச்சாட்சியானது தேவனுடைய சத்தியத்தினால் பாதுகாப்பாக வழிநடத்தப்படும் அளவுக்கு மாத்திரமே அது நமது பாதுகாப்பான வழி காட்டியாக இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளினாடே, பலர் சுத்த மனச்சாட்சியுடன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாது இருந்துள்ளனர் (காணக நடபடிகள் 8:3; 23:1). இருந்தபோதிலும், இந்த அளவிற்கு மனச்சாட்சி நமது “வழிகாட்டியாக” இருக்க வேண்டியுள்ளது: நமது மனச்சாட்சியை நாம் மீறாதிருக்க வேண்டும். எனது சகோதரர் காய், இதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: “மனச்சாட்சியானது. ... தவறான ஒரு விஷயத்தைச் சரியாக்க இயலாது, ஆனால் அது ஒரு சரியான விஷயத்தைத் தவறாக்க முடியும்”.²¹

இந்த சத்தியம் அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட இயலாது: உங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகச் செயல்படாதீர்கள். ஜான் R. W. ஸ்டாட் என்பவர் பின்வரும் சிந்தனையைக்கூடுதலாகத் தந்தார்: “நமது மனச்சாட்சியை மீறக்கடாது என்ற இந்த வெளிப்படையான அறிவுறுத்துகலுடன்கூட, அதற்குக் கலவிபுகட்ட வேண்டும் என்ற மறைமுகமான தேவையும் உள்ளது.”²² மறுகல்விபுகட்டும் காலகட்டத்தின் போது, மனச்சாட்சி தவறு என்று கூறும் எதையும் நாம் செய்யக்கூடாது. பழைய கூற்று ஒன்று, “சந்தேகமிருந்தால், செய்யாதே” என்று கூறுகிறது. அந்தப் பழங்குற்று மனச்சாட்சி பற்றிய விஷயத்திற்கு விசேஷமாக ஏற்புடையதாக உள்ளது. ஒருகுறிப்பிட்ட விஷயத்தைச் செய்தல் சரியானதுதான் என்பதில் உங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தால், அதைச் செய்யாதீர்கள்.

நாம் 23ம் வசனத்தை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்னர், இங்கு ஒரு நினை ஐந்தும் குறிப்புள்ளது: இவ்வார்த்தைகள் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு செய்தியைக் கொண்டிருந்தாலும், இவற்றைப் பவுல், “பலமான” சகோதரர் கருக்கே உரைத்தார். “பலவீணமான” சகோதரர் தமது மனச்சாட்சியை மீறுதலி னால் பாவம் செய்யும்படி அவரை உற்சாகப்படுத்தி அதன்விளைவாக அவர் ஆக்கினைத் தீர்ப்படையும்படி எதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று “பலமான” சகோதரர்களுக்கு அவர் கூறினார். சரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும் அது முக்கிய மானதாக - மிகவும் முக்கியமானதாக - இருந்தது.

முடிவுரை

சரியாக இருத்தல் என்பது விசுவாசத்தின் விஷயங்களில் வலிவார்ந்த வகையில் முக்கியமாக உள்ளது. ஜீம்மி ஆலென் என்பவர், “நாம் அமைதி காக்கவும் சமரசம் செய்துகொள்ளவும் இயலாத பகுதிகள் உள்ளன. இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் [வாழ்வு] விவாதத்தினால் நிறைந்திருந்தன. நாம் விசுவாசத்திற்காக்க தைரியமாகப் போராட வேண்டியுள்ளது (யூதா 3)” என்று எழுதினார்.²³ கள்ளாப்போதகர்களைப் பற்றிப் பவுல், “நாங்கள் ஒரு நாழிகையா கிழும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இணங்கவில்லை” என்று கூறினார் (கலாத் தியர் 2:5ஆ).

இருப்பினும், கருத்தின் விஷயங்களில், சரியாக இருத்தலைக் காட்டிலும் சில விஷயங்கள் முக்கியமானவைகளாக உள்ளன. ஒரு சகோதரரைப் புண்படுத்தா திருக்கும்படி ஜாக்கிரதையாக இருத்தல் என்பது சரியாக இருத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியமானதாக உள்ளது. ஒரு சகோதரருக்கு எப்போதும் உதவப் பிரயாசப்படுதல் என்பது சரியாக இருத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிக முக்கிய மானதாக உள்ளது. நாம் நம்மைப் பற்றி அக்கறையாக இருப்பதைக் காட்டிலும் நமது சகோதர சகோதரிகளைப் பற்றி அதிக அக்கறையாக இருக்க தேவன் நம் எல்லாருக்கும் உதவுவாராக.

குறிப்புகள்

¹Everett Huffard, “Life Maturity and the Family,” class taught at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 25 April 2004. ²Henry Clay, speech in the Senate (1850); quoted in John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 16th ed., ed. Justin Kaplan (Boston: Little, Brown, and Co., 1992), 389. ³தீட்டமிட்டு உணவு உண்ண வேண்டியிருப்பதற்காக “மரக்கறிகளை மாத்திரம்” உண்பவர்கள் பற்றி நாம் இங்கு பேசுவதில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ⁴கருத்தின் விஷயங்கள் இங்கு ஆழந்த சிந்தனையின்கீழ் உள்ளன என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். குறிப்பாக, விசுவாச விஷயங்களில் சரியாக இருத்தல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. ⁵இங்கு இந்தப்பத்தியைத் தேவைக்கு ஏற்றவாறு தழுவியமைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்தப் பாடத்தை நீங்கள் ஒரு வகுப்பறை அமைவில் பயன்படுத்தினால், “‘சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் விஷயங்களில்’ சில யாவை?” என்பது ஒரு நல்ல கலந்துரையாடல் கேள்வி யாக இருக்கும். ‘*Oikodome* என்பது [ஆங்கில வேதாகமத்தில்] ரோமர் 15:2ல் “பக்திவிருத்தி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதிலும், 14:19லும் தமிழ் வேதாகமத்தில் “பக்தி விருத்தி” என்றுதான் உள்ளது.’ ⁶W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s*

Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 194. ⁸Jimmy Allen, *Romans, The Clearest Gospel of All* (Searcy, Ark.: By the author, 2005), 288. ⁹கிரேக்க வசனத்தில், “போஜனத்தினியித்தும்” என்ற சொற்றொடர்க்கு வலியுறுத்தம் தருவதற்காக அது வாக்கியத்தின் முதலில் இடப்பட்டுள்ளது. ¹⁰Vine, 164.

¹¹நாம் செய்கிறவை நமது சு கிறிஸ்தவர்களைப் பாதிக்கிறது என்ற உண்மையின்மீது பவுலின் கவனக்குவிட்டு இருந்தது: நாம் “ஓருவர் மற்றவரை” கட்டியெழுப்ப வேண்டும் (வசனம் 19); நாம் “கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்தாரோ ... அவரை அழிக்கக்கூடாது” (வசனம் 15). ¹²இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் காணப்படும், “கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்தாரோ அவர் (14:13-18)” என்ற பாடத்தில், 14:14ன் மீதான விளக்கங்களை மறுகண்ணோட்ட மிடவும். ¹³“தீமை” என்பது *proskomma* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. 14:13ஆக வசனப்பகுதியின் கலந்துரையாடலில் இந்த வார்த்தையின் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹⁴இவ்வசனம் “மதுபானம்” என்பதற்கான பொது வார்த்தையான *oinos* என்பதைப் பயன்படுத்துகிறது. அந்த நாட்களில், மதுபானத்தைத் தண்ணீருடன் கலந்து அருந்துதல் என்பது ஒரு பொதுவான விருந்தின் பானமாக இருந்தது. சுத்தமான தண்ணீர் எப்போதுமே கிடைப்ப தில்லை என்பது இதற்கான ஒரு காரணமாகும் என்று சிலர் யூகிக்கின்றனர். *Oinos* என்பதன் மீதான பிறசேர்க்கை ஒன்று, Jim McGuiggan, *The Book of Romans, Looking Into The Bible Series* (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 485-94 என்ற புத்தகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது. ¹⁵Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 491. ¹⁶C. F. Keil, *Biblical Commentary on the Book of Daniel, Commentaries on the Old Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1949), 80. ¹⁷Adapted from Richard Rogers, *Paid in Full: A Commentary on Romans* (Lubbock, Tex.: Sunset Institute Press, 2002), 192. ¹⁸“உனக்கு விசுவாசமிருந்தால்” என்பதற்குப் பதிலாக கிரேக்க வசனத்தில் “உன்னால் கொண்டிருக்கப்பட்டுள்ள” என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுகிறது. ¹⁹ரோமர் 14:22ன் கடைசிபாகம் பின்வருவது போன்று விளக்கப்பட வேண்டும் என்று சிலர் நம்புகின்றனர்: “தனது மனச்சாட்சியின்படி வாழ்கிற மனிதன் பாக்கியவான்.” ²⁰Morris, 492.

²¹Coy Roper, “How Christians Can Disagree Without the Church Disintegrating,” *Truth for Today* (June 1989): 39. ²²John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World, The Bible Speaks Today series* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 368. எந்த ஒரு விஷயம் குறித்தும் “பலமானவர்” யார் மற்றும் “பலவீனமானவர்” யார் என்பது எப்போதும் தெளிவாக இருப்பதில்லை என்பதால், நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தமது நம்பிக்கைகளை தேவனுடைய வசனத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அந்த நம்பிக்கையைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும். ²³Allen, 289.